

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II-a nr. 3623

4 PAGINI - 20 BANI

Duminică 8 ianuarie 1961

Citiți

PAG. II-a

Citește și răspunde!

Concurs-ghicitoare în ajutorul tinerilor care doresc să participe la concursul „Iubiți cartea”

Tineri, oțelari hunedoreni la teatru.

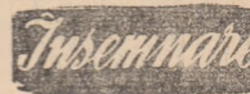
Fabrică frumoasă

Construim frumos, din ce în ce mai frumos. Este o declarație de principiu, un adevăr a cărui verificare e la îndemîna oricui, o constatare asupra căreia merită să reflectezi.

Construim mult — acest lucru este, ai zice, deja prea „vechi” sau prea cunoscut ca să mai facă impresie (și totuși face impresie, și încă una excepțională). Acum însă, cantitatea a trecut în calitate: acum construim nu numai mult, ci și frumos. Din ce în ce mai frumos. Privește ultimele clădiri ridicate în cartier. Cercetează-ți blocul în care te-ai mutat sau pe cel de vizavi, judecă-le cu criteriile estetice. Echilibrul de volume? Alternanța balcoanelor? Fericiți zăgăreții în folosirea ornamentației? Ferestre largi? Culorile pastel ale fațadelor? Suplețea coștinetelor? Mă rog, un element sau toate la un loc, rezultatul e: îți place. E — obiectiv — frumos. Poți avea obiectiv de detalii, dar bucuria rămîne bucurie.

Construim frumos, din ce în ce mai frumos.

Apar aproape zilnic fotografiile noilor construcții înisite. Despre notația a Palatului și ansamblul Pieții Republicii s-a vorbit mult. Personal sînt convins că și aici bucurătenii care vin azi nu apreciază spectacolul de circ ca gen de artă, o tor face de acum înainte, fie măcar ca să aibă prilejul a vedea și revedeia mereu armonioasă clădire care, începînd din acest an, va adăposti sub cupola ei o scoală, măriștria jonglerilor și

acrobazilor. Ca termen de comparație sau mai bine spus, ca element de sugestie pentru cine n-a fost încă s-o vadă: splendorile literaturii române, după minunile realizate de constructorii noștri în ultimii ani. Nu! studiile de concert al Radioteleviziunii, alt exemplu. Clădirea teatrului din Brașov, alt exemplu. Sint multe.

Dar, vei spune poate, acestea sînt clădiri destinate fie artei, deci însumate cu totul frumosului, fie locuințelor oamenilor muncii, confortului lor casnic, deci iarăși depășind, oricum, zona utilului. Aici am vrut să ajung pentru că, încă clădirile industriale ridicate în ultima vreme sînt, în sensul cel mai strict, frumoase. Ce era o fabrică, odinioară, pe vremea patronilor? Orice maghernăz între zidurile sau paianțele cărora se putea storce plus-valoare. Negre, sordide, oribile, niște coșciuge imense cărora li se dădă de obicei numele soției sau, de mîntie patronului — „Stela” — „Carmina” etc. Revoluția socialistă nu putea lăsa de o parte arhitectura industrială nu numai pentru că se îngrijește de sănătatea oamenilor muncii, ci și pentru că are în vedere în cel mai înalt grad cerințele lor spirituale, inclusiv cele estetice.

La început, cu ani în urmă, exemplul a fost dat de Fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej”. Aici sînt, ca de exemplu, Samnicuțiu: de la o săptămîna la alta se pun în funcțiune fabrici, a căror arhitectură se lasă admirată ca edificii publice hărăzite pieții centrale a vreunui mare oraș. Uitați-vă la Combinatul de produse lactate din București. Geometrie poetică! Senzație de aer, luminos, reconfortant. Bun gust, înainte de orice. Sau Complexul de industrializare a lanului de la Pranjba-Tur. Iu: ulădrii mari, compacte, cu o eleganță sobră, inabitate de șiruri de ferestre; parca ar fi corpurile unui sanatoriu balnear.

Începutul anului 1961. Noi combinate, noi fabrici, noi uzine prilejuiesc fotografiilor efective monumentale. Muncitorii, tehnicienii, inginerii, oamenii care produc unelte și linurile de consum, lucrează în locuri de muncă ce tind să intre, ele înșile, în familia operelor de artă. Am intrat în faza desăvîrșirii socialismului în patria noastră. Partidul ne cere să construim frumos, din ce în ce mai frumos.

Poporul urmează îndemnul partidului.

STEFAN IURES

Mîini de aur

Ați cumpărat vreodată o haină nouă? Numai o dată? — o să răspundeți dvs. — De zeci și zeci de ori. Dar ați asistat vreodată la scena în care o fetiță sau un băiețel, care nu reușesc să spună încă pe ce stradă stau, primesc o rochiță sau un pantalonăș nou? Și fetița cu panglică în buclele bălăie, și tinerii, și bătrînii cumpărînd o haină nouă o examinează cu grijă. Se îmbracă cu ea, se răsucește în fața oglinzii, cer părerea celor din jur. „Ce zici e frumoasă, îmi vine bine?”

Calitatea stofelor este o problemă în general rezolvată de industria noastră textilă care produce într-un larg sortiment de culori stoffe durabile și fine. La cumpărarea unei haine noi, ne preocupăm acum în special lina, croiala ei, execuția. Și dacă chiar numai un tighel, undeva într-un loc mai puțin vizibil, nu este perfect, o refuzăm și alegem alta. Cumpărătorii sînt exigenți, chiar deosebit de exigenți. Și e firesc. Frumosul își preocupă pe toți în cel mai înalt grad. Desigur că nu o dată v-ați întrebat cine prețulește pentru noi aceste lucruri frumoase, cine ne confecționează hainele. Cunoșcetea cîteva fete, o brigadă de tineri de la Fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Capitală.

Dacă un tighel nu-i perfect, refuzăți haina. Dar v-ați pus întrebarea cîte tighete, cîți kilometri de tighel trag zilnic cele 69 de fete din brigada utemistei Elena Iacob? Pentru că despre ea este vorba. Măsurată lungimea cusăturilor unui costum de haine și înmulțit cu sutele de costume produse aici și veți obține o cifră uriasă. Și totuși, în tot cursul anului trecut — ca să ne oprim numai la acest an — brigada nu a dat nici un rebut, nu i s-a refuzat nici un produs. Am privit graficul brigăzii și așa cum îmi explica un tehnician al sectorului, lună de lună între indiciile

cantitativ și cel calitativ este o perfectă corelație, ambii fiind întodeuna depășii. La 1 Mai 1960, pentru succesele obținute, brigada Elenei Iacob care a cîștigat lună de lună întrecerea pe sector, a fost declarată brigadă a calității înalte.

Privit în sine, faptul pare obisnuit, dar vă rog să nu uitați de tighetele, de prezențele noastre exigente și veți înțelege că aci, în munca acestui mînușchi de fete harnice nu este vorba numai de o simplă îndeplinire a obligațiilor profesionale, ci în primul rînd și în cea mai mare măsură, de pasiune. Pasiune care își are izvorul în înțelegerea profundă a muncii pe care o fac și în dragostea pe care o poartă viitorilor stăpîni ai produselor lor, căroră și hainele trebuie să le creeze prilej de bucurie.

Dar credeți oare că toate cele 69 fete, reunite cu doi ani în urmă într-o brigadă de tineret au înțeles toate acest lucru din primul ceas și au fost capabile să producă numai confecții bune și frumoase? Educarea răspunderii, dar mai ales a pasiunii pentru munca pe care o faci este un lucru amănunțit, care solicită răbdare, precizie și voiață. Planul cantitativ l-a îndeplinit brigada chiar din prima zi. Dar cel de calitate... cu calitatea a fost o problemă. Propriu-zis, problema, oricît de ciudată ar părea, și-a făcut-o însuși brigada. Dacă un pantalon de exemplu are pe o porțiune de cinci centimetri o cusătură strîmbă, pantalonul rămîne bun, îl poți purta fără grijă, iar controlul de calitate nu ții dă inapoi. Într-o constatare însă, cîteva frunțase de producție — Maria Sofrone, Victoria Soreanu, Mirea Rada și altele — au propus ca din miinile fetelor din brigada confecțiile să plece fără nici un defect oricît de mic ar fi el. Propunerea a fost dezbătută pe larg, fetele s-au angajat în

această privință și s-a luat chiar și o hotărîre. E drept că în zilele următoare s-a lucrat cu mai multă grijă dar nu se obținea încă ceea ce se dorea.

Organizația U.T.M. le-a ajutat și de astădată. Studiind atent munca brigăzii biroul organizației U.T.M. a împărțit întreaga brigadă în șase grupe și a creat șase posturi de control din cei mai calificați și mai de rînd. De la început posturile de control ale brigăzii și-au dovedit eficacitatea. Din acea zi de fapt din brigada nu au mai plecat confecții nici cu cel mai mic defect. Posturile de control create în locurile cheie ale procesului de producție sesizau operativ cele mai mici nereguli. Într-un fel problema era rezolvată, dar nu definitiv. Postul de control nu lăsa să treacă mai departe confecții cu defect. Dar tineretele, unele dintre ele, continuau să nu acorde toată atenția calității, perfecțiunii lucrului executat. Erau necesare rețușuri. A început atunci în brigada după împotriva reșulului. Luptă nu împotriva celor cinci centimetri de cusătură strîmbă ci o asidua muncă de educare și specializare a tuturor oamenilor. În centrul preocupării brigăzii a trecut problema ridicării calificării. Mai întâi, fiecare membru al brigăzii a început să inve-

I. ȘERBU
(Continuare în pag. 3-a)

DE RERUM NATURAE

Creta mi-amintește de faleză, Sticla de nisipurile sure, În peniță e-un fragment de munte, În creion e-o porție din pădure.

Flacăra semetă-a fost odată Pe lău zăbătută, orice chieș, Chiar de-aceea cînd deschid o ușă Cheia mi se pare o idee.

Vinul o fost vie tolnăit, Fiinea o fost holdă cîntătoare Și cu fost luminile cascădă, Vorul piatră-a fost și miera floare.

Dar smulgîndu-le din inerție Scose din mîdășele mînușchiuri, Lucrurile căpătără linii Forme, laturi și culori și unghiuri.

Ramurul tăiat a prins să cînte Lepădușii și mîdășe uscate, Ce să treacă sunculo împărzi, Trunchiul rețezat e azi vioră.

Arginteață pe o față sticla Și o fâ să te redea, ogîndă. Prăvălește opale grăbite Stiele-n odăi să ții s-aprîndă.

Lucrurile-ți sînt familiare Respirarea te încălzește, Iar de-astieri urșchea pe materii Inimă-ți din ele îți vorbește.

Al. Andrișoiu

De rerum naturae = Despre natura lucrurilor. Titlul unei lucrări a poetului latin Lucrețiu (95-51 î.e.n.).

Ședința Consiliului Central al Frontului Democrației Populare

Sîmbătă la amiază — la sediul său de la Palatul Republicii — a avut loc ședința Consiliului Central al Frontului Democrației Populare.

În ședință s-a examinat stadiul de pregătire a campaniei electorale.

Consiliul Central al Frontului Democrației Populare a adoptat măsuri privind orga-

nizarea adunărilor oamenilor muncii unde se vor face propunerile de candidați ai F.D.P. pentru alegerea de deputați în Marea Adunare Națională și în Statutele Populare. De asemenea au fost adoptate măsuri în legătură cu desfășurarea muncii politice de masă în campania electorală.

Construcții edilitare în regiunea Ploiești

Peste 300 de construcții: școli și săli de clasă, cămine culturale, dispensare, magazine universale etc. au împodobit anul trecut orașele și satele regiunii Ploiești.

Răspundînd eforturilor pe care le face statul pentru ridicarea nivelului social și edilitar al locuitorilor din această regiune ea și din întreaga țară sute de cetățeni au adus prin muncă patriotică o contribuție importantă, alături de construc-

tori, la grabirea lucrărilor și reducerea prețului de cost.

Țărâmi muncitorii din satele regiunii au participat în număr tot mai mare la construcția și întreținerea a aproape 1.000 km de drumuri, ei au construit și reparat poduri pe o lungime de 1.500 m și au efectuat numeroase lucrări de gospodărire a orașelor: paviri de străzi, amenajări de parcuri, plantări de pomi și altele.

(Agerpres)

Noi descoperiri arheologice la Constanța

O nouă descoperire arheologică a fost înscrisă în seria importantelor descoperiri de acest fel făcute în ultimul timp în orașul Constanța: prima bazilică cu absidă cunoscută pînă acum în vechiul Tomis. Edificiul, descoperit cu prilejul săpăturilor făcute la noul ansamblu de locuințe ce se construiește pe locul fostei gări de călători a orașului,

are năve laterale și o criptă centrală cu boltă și cu ferestre în culori. Zăgăvăliți în culorile, Pardoseala bazilicii este făcută din plăci de marmură. Monumentul are o lățime de 20 m și o lungime de circa 40 m. În apropiere a fost descoperit un mare centru meșteșugăresc unde se află un cuprator de ceramică cu pereți și boltă în parte paradosii cu

platformă de așezare cu gură de tiraj și cu focarul respectiv. Este primul cuprator de epocă romană de acest tip și de proporții mari (5 pe 4 m) găsit pe teritoriul țării noastre, acesta dovedind existența unui dezvoltat centru meșteșugăresc la Tomis, cu aproape 2.000 de ani în urmă.

(Agerpres)

FIER VECHI — OȚELĂRIILOR!

Au trecut doar cîteva zile din noul an, dar la redacție au și început să sosească scrisori care vorbesc despre acțiunile inițiate de organizația U.T.M. pentru colectarea de fier vechi. Încă în primele zile oțelării Reșiei și Hunedorei au primit odată cu urarea „La mulți ani!” mii de tone de fier vechi din care vor produce oțel nou și puternic.

Anul acesta tinerii constructori de strunguri și mașini unelte de la Fabrica „Iosif Ranghet” din Arad, au pornit cu și mai mult avînt acțiunea de colectare a fierului vechi. La chemarea organizației U.T.M. tinerii din toate secțiile fabricii s-au angajat să colecteze cit mai mult metal vechi pentru oțelăria patriei. În numai patru zile tinerii de aici au colectat 100 tone fier vechi pe care l-au și predat I.C.M.-ului. Gheorghe Boboc, Pavel Lingurar, Ion Ciul și Iosif Heghedus se numără printre cei care au colectat cel mai mult fier vechi.

Atelierele C.F.R. Ploiești au hotărît să facă tinerilor oțelari hunedoreni un dar. Toți au fost de acord că cel mai frumos cadou ar fi o mare cantitate de fier vechi. A doua zi, angajamentul a și început să devină fapt.

După cîteva zile 30 de tone fier vechi a fost colectat și încărcat în vagoane. Darul tinerilor cefești a și pornit pe drumul de fier către cuptoarele Hunedorei.

ION MIREA
tehnician

În după-amiaza aceea, tinerii de la Atelierul mecanic al întreprinderii de prefabricate „Progresul” din Capitală nu au plecat, ION FIERARU fierar-betonist

ca de obicei, spre casă. După ce au strîns sculele și au curățat mașinile au început să adune mai întâi de prin secția lor fiecare bucăciță de metal vechi.

De aici, tinerii au continuat acțiunea în curtea fabricii. În numai cîteva ore peste 2.000 kg de fier vechi au fost colectate. Cu aceasta, însă, tinerii de aici nu s-au declarat mulțumiți. La această cantitate se vor adăuga alte mii de kilograme fier vechi pe care tinerii s-au angajat să le colecteze în acest an.

Tinerii Victor Băleanu și Marin Grecu din secția III-a a Uzinelor „Vasile Roșiti” din București prezintă Inginerului Stelian Cristescu, șeful cabinetului tehnic, prima lor inovație din noul an.

Foto: AGERPRES

Studente de la Institutul politehnic din Capitală în ora de sport.

Cu dragoste de oameni

Sus, pe dealul cel mai înalt al Coșuștii, unde vîntul are ceva din bolboroseala tulbură a Prutului, iar aerul o puritate străvezie, se află grajdurile gospodăriei de stat. Vacile roșcovane, cu pintelul rotund ca un sac bine umplut, se plimbă în jurul lor agole, adălmecînd indiferente zările proaspete. Seara, înainte de adîmbla, o plimbare pe răcoare, le aer, e reconfortantă.

Rezemaiți de niște stănoage, moș Costică și Niculae privesc spre livezile cu verdețea spulberată de mult, și tac. Nu prea sînt ei în apele lor.

— Și zici că tot nu vrei, Niculae? — Ba vreau, moș Costică. Ți-am zis eu că nu vreau? Do la anu.

— Asta-i tot una ca și cum n-ai vrea. De ce la anu? — Nu ți-am spus? Cînd s-o mai învît acumă pentru examen? Mai am timp? Și dacă încep de la anu, se prăpădește lumea? Mata nu vezi? Toată ziua după coada vacilor, toată ziua dă-le mîncare, mulge-le, plîmbă-le, spală-le, fă curat grajdul... Cînd ajung ocașă numă de-nvîtat nu-mi arde mie...

— Povestea asta am mai auzit-o eu, mă Niculae. Da' cînd prăpădești timpul pe la baluri, de te zgîlții pînă dimineața? Da' ce, la prînz, după masă,

nu ai ceasuri întregi, în care bați mingea de fotbal? — Niculae tace. Moș Costică pleacă să adune vacile în grajduri. După ce le bagă pe toate în grajd, și le umple leslea cu mîncare, moș Costică pleacă spre casă. E destul de tirizor. Niculae tot îl mai dă tircoale.

— Du-te, îi spune el cam aspru. Noi amîndoi, de-acum înainte, nu prea mai avem ce discuta.

Și moș Costică coboară pe o potecă, prin livezile de pe

Meș Costică la o revistă zootehnică și-o deschide la semnul pus din seara trecută. E un articol de specialitate despre hrînirea vitelor. Mare parte din lucrurile spuse acolo îl sînt cunoscute, așa scolo îl acuză ca seara să nu adormă pînă nu citește un ceas-două. De obicei citea împreună cu Niculae. Adică Niculae citea și el asculta. La început, Niculae făcea asta fără prea multă plăcere, nu-l prea interesau pe el articolele lungi, seci, pline de cifre. Moș Costică îi spusese însă într-o seară că-i lăcră-

mează nițel ochii la citit și atunci se hotărîse să-l ajute. De fapt, moș Costică inventase un șirețlic. Gîndea că Niculae o să prîndă așa gustul studiului, al cititului. După ce terminau, discutau pînă tirziu. Și așa fusese. Nu era seară a aproape în care să nu citească împreună ceva.

Acum, apucîndu-se să recitească singur, moș Costică simțea că nu-i e amînte de articolul despre vitel. „De ce nu vrea afulsîntul să se apuce chiar de-acuma de liceu?” D-apoi ce crede el, c-o să-l las în pace?

Și se apucă iar de citit.

Tirziu în noapte, cineva se folia pe lângă ușă. — Hai, intră, Niculae!, strigă moș Costică, bînuind cine-ar putea fi.

Niculae întîrzie puțin, apoi intră.

— Ei, te-nscrii? Îl întrebă moș Costică direct.

— Mă înscriu, că mi-e rușine de matală.

— Da' de ce ți-e rușine? — Așa... Mata ai fost analbet și-ai învățat carte la bătrînețe. Acum studiezi ditamul tratate și reviste, și eu, băiețel tînz... Nu vreau să zici că nu vreau să te ascult, să te supăr. Mă gîndesc că poate mai puțin mata o vorbă bună pe la director și...

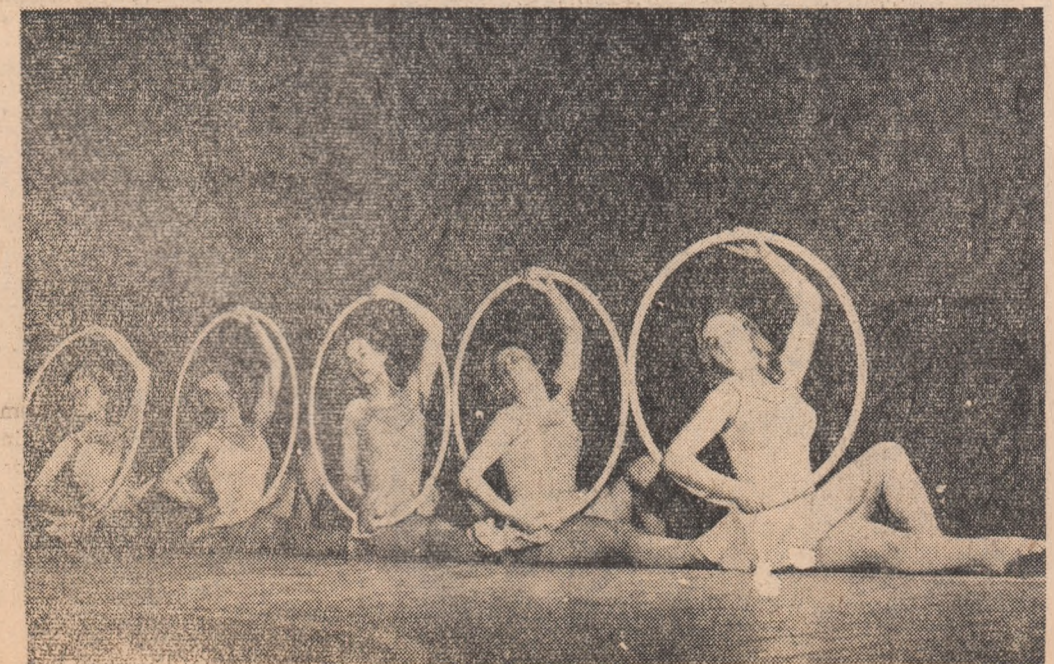
— Niculae! Știi ce? — Do, moș Costică.

— Du-te tu, băiatule, și te mai gîndește. Cu vorbe de-astea să nu vii la mine. În primul rînd, nu vreau să înveți de rușine. Asta nu-i nici o afacere, că să zici așa. În al doilea rînd, eu nu pun nici o vorbă bună pentru tine nicînd. Dacă vrei — să înveți cîștit, cu puterile tale, nu să treci prin școală ca cîinele prin apă. Dacă nu...

Niculae a plecat. Ce-a fost în sufletul lui în noaptea aia, numai el știe. Chiar dacă nu l-au curs lacrimi, sufletul lui

ION BĂIEȘU

(Continuare în pag. 3-a)

Niculae Olteanu din secția trimoale a fabricii de construcții „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Capitală, este unul dintre fruntașii care s-au evidențiat încă din primele zile de întrecere din anul an.

Foto: AGERPRES

„VERIFICAȚI-VĂ CUNOȘTINȚELE DE CULTURĂ GENERALĂ”

Citește și răspunde!

Concurs-ghicitoare în ajutorul tinerilor care doresc să participe la concursul „Iubiți cartea”

PRIN FORȚA CLASEI POT FI URIAȘ

Cine este autorul versurilor din care noi extragem acest fragment?

Sint zece ani. Dar pentru aniversare, nu sticle de șampanie deschid. Trecură zece ani din ziua-n care adinc, inima clasei muncitoare m-a-mbrăișat, ca membră de partid.

Cind m-a atins sărutul ei pe frunte, viața-ntr-o clipă mi-am revăzut l din școala cunoștințelor mărunte, cu soronite încă vii pe frunte, eu inotam în plin necunoscut.

Dar prin partid, din lumi necunoscute, intram în conștiință — ca ostas, și-n bătaii care păreau pierdute, el m-a-nvățat să cuceresc redute. Prin forța clasei, pot fi uriaș.

10 puncte

ROMAN

Din ce roman a fost extras următorul fragment?

„Anna se culcă alături de Buncuc. Gardiștii roșii se lungiră și ei în spatele subrediei întârituri.

În aceeași clipă, vreo zece gardiști roșii veniră în fugă ca niște potirnici, alergând pe răzoare, străbătura ulicioara și dispărură după zidul casei din colț. Unul abia mai găsi timp să strige: — Vin! Fugiți!

Răscrucea deveni îndată pustie și tăcută, iar după o clipă, lăsând în urmă un vîrtej de praful, se ivi un cazac călare, cu o panglică albă la șapcă și carabina propiță în coastă. Își frînă calul atît de brusc, încît acesta se lăsa pe picioarele cîndărit. Buncucul mai avu timp să tragă cu revolverul asupra lui; aplecă pe coama calului, cazacul o luă la goană înapoi. Soldații de lingă mitraliera se frînătau nehotărîți, iar doi trecură în fugă de-a-lungul gardului și se tupilară la poartă.

Se vedea bine că sint gata să se scoale și s-o rupă la fuga. Tăcerea încordată la maximum, și privirile pierdute nu făgăduiau nimic statornic. Din toate cite au urmat, Buncuc ținu minte, rețeliat și cu putere, o singură clipă. Cu leagătura căzută pe ceafă și cu fața de nerecunoscut din pricina emoției care o făcea să pălească, Anna sări cu arma în cumpănire și, uitîndu-se înapoi, arătînd cu mîna casa după care dispăruse cazacul, strigă cu o voce străină, frîntă: „După mine!” — și alergă înainte cu pași zvicniți, poticîndu-se.

Buncuc se ridică. Un strigăt bezmetic îi schimonosi gura. Zmulse arma din mîinile soldatului care se afla cel mai apropiat de el și alergă după Anna, simțind un tremur cumpul în picioare, înecîndu-se și învinetindu-se în marea și neputincioasă dorință de a răci, de a o chema, de a o face să se întorcă. Auzea în spatele său gîlîitul cîtorva oameni care tropoteau în urmă și simțea cu toată ființa că se petrece ceva groaznic, ireparabil, apropierea unui deznodămînt monstruos. Și, în aceeași clipă, pricepu că gestul Annei nu poate să-i mai îmbărbăteze și

pe ceilalți, că este de prisos, absurd și sortit zădărnicii.

Aproape de colț, dădu peste cazacii care galopau în grup. O salvă desordonată trosni din rîndurile lor, gloantele suierară și se auzi țipătul Annei, jalnic, subțirel, ca de iepure rănit. O văzu lăsîndu-se pe pămînt, cu mîna întinsă și cu ochii rătăciți de spaimă. Nu mai văzu cazacii întorcîndu-și caii, nu-și zări soldații, cîli mai rămăseseră lingă mitraliera din cei optsprezece și care, inflăcărati de avîntul Annei, goneau inamicul. Acestea nu mai erau pe lume. Ea, numai ea singură era în ochii lui zvircolindu-se în țărîna la picioarele sale. Fără să-și simtă mîinile, o întoarse ca s-o ridice și s-o ducă undeva; văzu o pată de sînge în partea stîngă și bucuți de stofă albastră de la bluză tremurînd în jurul rînilor; își dădu seama că rana fusese făcută de un glont explozibil și înțelese că Anna era pierdută: îi citi moartea în ochii împăienjenăți...

10 puncte

Recunoașteți ce piese ale unuia din clasicii dramaturgiei românești reprezintă ilustrațiile de mai sus?

Cine este autorul lor? *Corajiac*
Comunicați-ne ce momente sint ilustrate prin aceste desene?

30 puncte

POVESTIȚI-NE

Printul, care uzurpase tronul tatălui său fără a fi încă rege, dădu semnalul începerii turnirului. Cei cinci cavaleri așteptau cu nerăbdare. Ei trebuiau să se întâlnească și să pornească lupta cu oricine s-ar fi înfățișat. Aceasta în prima zi — apoi în a doua zi, urma să aibă loc un turnir general în care se puteau bate toți cavalerii doritori de glorie.

Arena avea o înfățișare măreață.

În sfîrșit fură date deoparte barierile și cinci cavaleri strănic înarmați, pășiră înainte. În aceeași vreme se auzea sunetul unui muzicînt din țimbal și clopoței.

Lupta începu. Primii patru cavaleri își învinseră adversarii cu repeziune. Numai al cincilea mai zăbovi puțin. Lupta fu reînălțată încă odată cu alți adversari — și cîștigul fu din nou de partea celor cinci. Se făcu o pauză. Heraldii își începură iar strigătele. Noi amatori nu se vedeau. Lamea începu să murmure nemulțumită căci n-ai tinea pe cei cinci. Cînd nu mai era nici o speranță se auzi o goarnă singulară. Un cavaler avînd pe platou gravat un stejar amale din rădăcină înaintă — și după obiceiul cavalerilor țoaca cu lanțea scîlțului celui mai destoinic dintre cei cinci războinici — spre provocare. Toată lumea era uimită de îndrăzneala necunoscutului.

Urmă un scurt schimb de cuvinte între cei doi luptători. Cînd nerăbdarea publicului ajunsese la culme, cei doi intrară în arenă. Trîmbițele dădură semnalul iar cei doi se repeziră ca fulgerul unul asupra celuilalt. Se ciocniră în mijlocul arenei — cu un zgomet asemănător tunetului. Lanțele se rușeră și săriră în zăndri. O clipă oamenii crezură că cei doi se vor prăbuși. Lă se dădu răgaz de citeva minute de odihnă — ca să înceapă lupta. Din nou în arenă. Iar se ciocniră. Lanțea cavalerului necunoscut lovi pe vajnicul său adversar care se prăbuși sub cal.

15 puncte

EROII

Cine este autorul acestor versuri?

Prin noaptea, cu facla în sfința ei mină,
Spre țărîni de aur ai zilei de mine,
Ne duce, pe-a vieții talazuri bătrîne,
Speranța stăpîna.

Eroii urmează Speranței stăpîne
Și-n cale, cu monștri, țîn luptă păgîna
Și trec peste lașii ce vor să rămină
În lanțuri de cine.

În luptă, ericare cîde-le-va partea,
Ei cîntă și luptă și nu se-nspămintă
De culmi și obisuri!

Ce nobilă-i viața, ce mare e moartea,
Cînd lupti și mori falnic, sub flamura sfințit
A marilor visuri!

25 puncte

RECUNOAȘTEȚI

Publicăm mai jos citeva notații, făcute la cererea redacției noastre de autorul unuia din volumele de versuri cuprinse în bibliografia concursului „Iubiți cartea”.

Recunoașteți după aceste rînduri despre ce carte este vorba?

„Mărturisesc că mi-am început cartea cu o oarecare teamă: a răsfrînge, în versuri, un eveniment istoric de-o dimensiune epicoică, este o temerarie chiar pentru un poet cu experiență artistică. Îndelungată, necumint pentru unul tînr. Totuși, curejul tineretii o biruit și am început lucrul cu o sete de dăruire (parafrazînd unul din titlurile poeziilor) care se voia la înălțimea temei. Iată însă că, de la bun început, s-au ivit fel de fel de dificultăți: scenele

de masă, cele de luptă mi-au dat mult de lucru. Nu mai puțin anevoioase s-au arătat oazele lirice. Și pe cit înaintam în temă, imi dădeam seama că, în fond, lucrez la un poem întins, cu capitele de sine stătătoare sau, mai precis spus, la un ciclu alcătuit din tot altceva poezii cite cuprinde volumul. Cele citeva mersuri cum și sonetele care leagă tomcii pentru cheie le-am scris tomcii pentru a imprima un caracter cit mai omogen și cit mai rotund cărții.

Repet: tineretea vinește mele ca împovărat mult munce. La o coastă s-o adăugac și faptul că documentarea s-a făcut, de data aceasta, pe linie livească intrucît cartea se referă la un eveniment pe vremea căruia nici nu mă născuseam încă. Cum însă evenimentul trăiește nemuritor în inimile noastre ale tuturor, documentarea s-a transformat într-o retrăire tensivă și înfrîcătoare. Totul, pînă la titlul cărții, trebuia să redea slava și marea evenimentului.

As mai spune unele amănunte (penitnă mă ispiteste) dar mi-e frică să nu mă descopar”.

20 puncte

OAMENII ȘI AURUL

În ce alegere de scrieri în preșă au apărut aceste rînduri?

„De felul cum s-au așezat moșii în Munții Apuseni, deveniți legenda lor țară, cei ce o cercetează pot avea o imagine dură, vorbind închipuirii cu o neastăpînată vigoare, dacă în maruntele acelor munți vor pătrunde citeva sute de metri, pînă la straturile de aur.

Două lucruri sint pretioase în Munții Apuseni și le-au făcut fama: oamenii și aurul. Sint în țara noastră munți mai înalți și de o vestită frumusețe, dar în adîncul lor nu se găsec filioane de aur și nici pe culmi așezări perianente de oameni sub toate consecințele sîncii și ale anotimpurilor vrăjmașe. Numai în Munții Apuseni oamenii sint legați de viață și pe moarte de țara sîncii; și ate crescut pe un granit căptușit cu aur.

Aur și oameni. Prezența lor a făcut ca munții mici, mai puțin falnici sau prăpăstioși, să intreacă în glorie și în dezlanțuri de evenimente toate celelalte masive din lanțul impunător al Carpaților.

Și dacă vrem să vedem cum s-au așezat oamenii în acești munți aspri, cînd de jur împrejur erau atîtea cîmpii roditoare, să pătrundem înăuntru, în însăși ființa lor de piatră”.

15 puncte

POEZII

Comunicați-ne titlurile poeziilor unui mare poet maghiar din veacul trecut din care au fost extrase următoarele versuri:

Va fi întregul glob un mare cadru
Și regi-n cadru: fiarele turbate,

Și-i vom vîna și-om descărca într-înșii
Cu furie armele inflăcărâte.

Și-om scrie cu-al lor sînge, împăcați;
Că prunci noi nu mai sintem, ci bărbați!

Cînd neamurile-ncătușate,
Sfîrșindu-și lanțurile, vor porni-nviate,

Pe roșii fețe și cu roșii steaguri sîfinte,
Cu steaguri scrise-avînd aste cuvinte:

„Libertatea lumii” —
Și-or trimbița în sus

Lupta cea mare, din răsărit pînă-n apus,
Lovînd tiranii care le-au supus,

Prea sîntă va fi cartea mea, chiar dacă
Un cîmîtir de gînduri o să fie,

Căci ea va fi o criptă-n care dorm eroii,
Morți pentru libertate-n bătălie.

De Gheorghe Doja nu ați prins de veste?
L-ați ars pe-un tron de fier roșit în flăcări,
Dar nu l-a ars și sufletul văpăia.

Căci foc era el însuși; luați dar seama;
Pîrjolul iarăși poate să vă-nhoțe!

15 puncte

CUNOAȘTEȚI FRAGMENTUL?

Cine este autorul romanului din care am scos acest fragment?

„Bosumflat, Olteanu ridică din umeri și-și văzu de circuliari...”

Filip deschise totuși alt volum: căuta explicația unor cuvinte legate cit de cit de preocupările lui. De la cernoziom, enciclopedia l-a trimis la textura solului; pe urmă la clasificarea solurilor, la categoriile de sol, la sol de pădure, la podzol, la tip de sol, la pămînt, la pedosferă, la dispersiune, la coloida... A luat notițe cu încapăținare, un ceas și jumătate, și notițele l-au dovedit pînă la urmă că în decursul veacurilor solul a fost clasificat și categorisit într-o mulțime de feluri, de-o mulțime de savanți din toate națiile pămîntului: soluri ecotodinamomorfe și endodinamomorfe, ori soluri de tip pedocal și pedalfers, ori zonale, azonale și interzonale.

Din cînd în cînd, Olteanu i

se oprea la spate vrînd parcă să-i citească însemnările peste umăr.

— Va să zică tot ați găsit la... la Filipescu, ceea ce vă trebuia! constată într-un țirziu, cu dojană în glas.

Filip a închis ultimul volum, l-a așezat jos, alături, și a rămas îngîndurat, cu coatele sprijinite pe genunchi, privindu-și dușmănos folie de însemnări împrăștiate pe dușumea.

— Ba n-am găsit nimic, explica. Mă poartă de la Ana la Caiafa, din ceaslov în ceaslov... Șapte coșogeamite biblii și... își aduse aminte de ceva și se ridică în picioare: Aștia n-au pe-ai-ci vreun plan de cultură? întrebă, arătînd documentele cliduite între timp de Olteanu pe lingă pereti.

„Ilie Olteanu își răsfrînce brațele în lături; așa ceva nu era!

— Totuși! Filip se uită la ceas: două și jumătate.

De citva timp, în încăperile lui Răghînă era liniște: încetase scrișitul dușumelelor, încetase hurelul mobilelor, nu se mai băteau cuie, nu mai scriștea nici un fierăstrău”.

20 puncte

O LUCRARE CLASICĂ

Cine este autorul ilustrațiilor alăturate?

Ce momente din acțiunea lucrării reprezintă ele?

25 puncte

Scinteaia tineretului
Cupon de PARTICIPARE
Nr 5

O LUCRARE DE POPULARIZARE A ȘTIINȚEI

Problema originii aului — iată o chestiune de mare importanță științifică, dezvoltată în broșura a cademicianului Vasile D. Mîrza aparută în colecția Societății pentru Răscîndire Științii și Culturii, broșură cuprinsă în lista cărților de popularizare a științei și culturii din bibliografia concursului „Iubiți cartea”.

Înțel înaintate au respins legendele bibliice și timp de sute de ani au căutat cauzele naturale care au determinat apariția omului. Marele savant englez Charles Darwin a pus o beză materialistă trainică teoriei apariției omului. Darwin a insistat în lucrările sale asupra asemănărilor dintre om și animale atît în structura corpului cit și în

comportare. Darwin a arătat astfel încă din 1871 că omul a provenit dintr-o specie de maimuțe antropide care a dispărut.

În lucrarea aparută în colecția S.R.S.C. după ce se arată modul în care a evoluat viața pe pămînt, se face o analiză a dovezilor pe baza cărora putem trage concluzia asemănării dintre om și maimuța, și insistă asupra factorilor care au determinat transformarea maimuței în om.

20 puncte

Pregătiri în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile Populare

În întreaga țară continuă pregătirile în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare, care vor avea loc la 5 martie.

ÎN CAPITALĂ

Pentru alegerile în Sfatul Popular al orașului București au fost stabilite și delimitate 450 circumscripții electorale, 1962 circumscripții pentru sfaturile populare raionale, iar în comunele din raza orașului s-au delimitat 935 circumscripții electorale.

Sîmbătă, în adunări la care au luat parte numeroși oameni ai muncii, au fost desemnați membrii celor 3 comisi electorale raionale. Din ele fac parte reprezentanți ai organizațiilor P.M.R., sindicatelor, organizațiilor de tineret și femei, cooperativelor și ai altor organizații de masă și reprezentanți desemnați în adunările oamenilor muncii din întreprinderi și instituții.

La toate sfaturile populare raionale din Capitală se fac pregătiri pentru întocmirea listelor de alegători.

ÎN REGIUNEA BUCUREȘTI

S-au terminat operațiunile de stabilire și delimitare a circumscripțiilor electorale. S-a stabilit un număr de 168 circumscripții electorale pentru sfaturile populare raionale și 125 circumscripții electorale pentru sfatul popular al orașului regional Giurgiu. Totodată s-au stabilit 532 circumscripții electorale pentru sfaturile populare ale orașelor raionale și 12.290 circumscripții electorale pentru sfaturile populare comunale.

ÎN REGIUNEA OLTEŢIA

În această regiune a fost, de asemenea, terminată stabilirea și delimitarea unui număr de 157 circumscripții pentru sfatul popular regional, 387 circumscripții electorale pentru sfaturile populare ale orașelor raionale, 256 circumscripții electorale pentru sfaturile populare comunale.

"Rapid" învingătoare în Turcia

IZMIR 7 (Agerpres). — Corespondența specială: Echipa bucureșteană de fotbal Rapid și-a început sîmbătă turmeul în Turcia jucînd la Izmir cu echipa Alın Ordu. În ciuda timpului ploios peste 5.000 de spectatori au urmărit acest joc care s-a încheiat cu scorul de 3-2 (1-0) în favoarea fotbalistilor romîni, prin pun-

electorale pentru sfaturile populare raionale și 11.387 circumscripții electorale pentru sfaturile populare comunale. Aproape 4.000 de cetățeni, care fac parte din comisiile E.D.P. regionale, orașenești, raionale și din birourile E.D.P. comunale participă la activitatea dusă în vederea pregătirii alegerilor.

ÎN REGIUNEA SUCEAVA

În regiune au fost stabilite 468 secții de votare. La lucrările de pregătire a alegerilor participă un mare număr de cetățeni. Din comisiile electorale constituite în regiune fac parte peste 24.000 de cetățeni.

ÎN REGIUNEA GALAȚI

Au fost stabilite și delimitate 111 circumscripții electorale pentru alegerea de deputați în sfatul popular regional, 500 circumscripții electorale pentru sfaturile populare orașenești regionale, 536 circumscripții electorale pentru sfaturile populare raionale, 195 circumscripții electorale pentru sfaturile populare comunale.

ÎN REGIUNEA CRIȘANA

Au fost constituite toate comisiile electorale regionale, raionale și orașenești. S-au stabilit și delimitat 100 circumscripții pentru sfatul popular regional, 438 circumscripții pentru sfaturile populare orașenești regionale, 560 circumscripții pentru sfaturile populare raionale și 6.153 circumscripții pentru sfaturile populare comunale; de asemenea s-au stabilit 416 secții de votare.

Că urmare a dezvoltării economice a orașelor și a creșterii numărului populației în regiunea Crișana ca și în celelalte regiuni, a sporit numărul circumscripțiilor electorale. (Agerpres)

Realizate de Balint (2) și Georgescu, Echipa Rapid a învins următoarea formație: Todor, Greavu, Bodo, Macri, Neacșu, Gherghina, Copil (Ion Ion), Balint (Dinu), Ozon, Georgescu, Văcaru.

Asăzi tot la Izmir echipa Rapid întâlnește formația Bekitas din Istanbul.

ZAHĂR PESTE PLAN

Fabricile de zahăr din țară au produs peste plan anulul 1960 mai mult de 66.000 tone de zahăr.

Acest succes se datorește elanului, cu care colectivele fabricilor de zahăr au muncit pentru folosirea ei mai bună a capacității instalatelor. Hoșarii să developeze succese obținute anul trecut, muncitorii din industria zahărului au produs între 1 și 5 ianuarie a.c., cu 2.700 tone de zahăr mai mult decît în perioada corespunzătoare a anulului 1960.

(Agerpres).

Un moment emoționant pentru tinerii cititori frunziși din comuna Cișna, regiunea loși: lăminarea carnetelor și înșelarea de participanți la concursul „Iubii Corian”. Foto: N. STELORIAN

Cu dragoste de oameni

(Urmare din pag. 1-a)

de 18 ani a plîns nițelul de neoz.

A doua zi însă, moș Costică a venit singur la el și s-au împăcat.

— Te poți pe treabă, Neucoli, do? Și să nu îți supără pe mine. Eu așa sint cîleodată, mai aspru. De ce să ne minșim unul pe altul, să umblăm cu jumătățile de măsură? Tu trebuie să te înveți să fii om hotărît, dintr-o boacă.

Brigada zootehnică a lui moș Costică Adochitei e într-un fel o școală, o instituție de cercetare științifică. Renumele ei e cunoscut de-o țară întreagă. Vocile de rădăci — Schwitz sau incrușările cu roșie de stepă — s-au adaptat cu clima aspră a Moldovei de sus, for

randamentul lor jine de recordurile cele mai înalte, rivalizînd cu Simmenthalurile din Bonat, adică din Grabași sau Lenauheim. Anul trecut brigada de la Cotușca a trecut cu producția pe cap de vacă peste 4.000 de litri de lapte. Succesul l-a asigurat în cea mai mare parte ștînă. Tot ce e mai nou și mai interesant în această privință în cercetarea științifică zootehnică e adus și la Cotușca. Constantin Adochitei, brigadierul, e în permanență legătură cu numeroși specialiști în zootehnie, cu care corespundează, se întâlnește, scrie studii împreună cu ei. Acestia vin aici, la Cotușca, întreprind cercetări, dau îndrumări.

Dar Cotușca a mai devenit și altceva pe lângă toate astea. A devenit un adevărat centru de răspîndire a experienței încîntate. Din tot ținutul Darobani-

lor și Darobanului vin aici mulțimi să învețe. Moș Costică Adochitei, Nicușca Costin, Elena Serghie și alii mulțimi frunziși merg ei înșiși să învețe lecții, să își împărtășească experiența.

De altfel, adevărații din Cotușca, au devenit odată celebrități. Cine nu cunoaște pe Adochitei? Cine nu cunoaște pe Costică? Cite nu s-au scris în ziare despre ei, citi zicarii și scriitorii n-au călcat deolurile acestora zori.

Și totuși, cînd îi cunoști pe oamenii acestia, ceea ce te emoționează și te înduioșează de la început este modestia și modestia lor simplă și bunul simț, pe care nu le poți înțeli, decît la oameni de o înaltă noblețe sufletească. Ai senzația reală, pregnantă, că fiecare din oamenii din brigada cu învîtat de la profesor și conducătorul lor nu numai meseria, dar și felul de a fi, calitățile lui de om adevărat, despre Adochitei e strădușca cînoșit cu vorba moldavă și dulce, îmbrăcat simplu, grîjii lui atent cu oamenii. Cu el însă nu poți discuta niciodată despre... el. Poți să discuți despre ceilalți membri ai brigăzii, pe care-i iubește ca pe propriii lui copii, despre producția de lapte a vacilor, despre Cotușca sau despre politică internațională, dar despre el nu.

— Lăsa, bre, se împotriveste el blînd. Serie metalică, despre băileții ăștia, că fac treabă frumoasă. Eu sint mai bătrîn, de ei s-avem grijă mai multă.

Da, în Adochitei trăiește mereu oprîns o mare dragoste de oameni, o părintească grijă pentru tineri. Toți membrii brigăzii lui sint tineri. Cel mai bun prieten al lui, mulțitorul Nicolae Costin, are 18 ani. Prietena asta, între un comunist de aproape 60 de ani și un utemist de 18 ani, are în ea o altă frumusețe și lumină, încît poartă o adevărată valoare de simbol.

De fiecare în parte are grijă moș Costică. (Așa îl zic oamenii — cu simplitate și cu o intimitate plină de respect și omenie). Pe fiecare l-a ajutat să învețe meserie, stînd lîngă

ei, cot la cot, săptămîni și luni la rând. Pe fiecare l-a ajutat cu învățare cu studiul — lege știință în brigada lui, ceea ce a și făcut posibilă rezultatele lor excelente în producția de lapte. Dar ce să se ajungă aici a fost nevoie ca oamenii să aibă în fața exemplului lui moș Costică. El nu s-a lăsat niciodată cu asta, dar oamenii l-au văzut apoi pe el și buclîndu-se peste corse, învățînd cu simplitate noaptea, după lucru, în cămărușa lui, și l-au urmat. Dacă ei, la anii lui învîtat, cum să nu învețe și ei, care sint tineri?

Comunistul Adochitei l-a învățat pe bătrîn să nu fie mulțumit niciodată cu ce a realizat, ci să tindă mereu să obțină producții și mai mari, în învîtat să nu se lăude cu succesele de pînă acum, să fie modest și cumpănat. E celebră replica dată de Adochitei unui ziarist:

— E adevărat că am ajuns la un record teribil în producția de lapte, la patru mii și aproape două sute de litri pe cap de vacă?

— Da, a fost Adochitei, ne-au lăsat-o înșelate cei de la Grabași. Ei sînt cîinci mii. Într-o seară a brigăzii, Adochitei a pus în mod special în discuție felul cum trebuie să se poarte tinerii mulțitori cu cei care veneau la ei și pentru ridicarea calificării, despre grîjia și modestia cu care trebuie să se poarte cu acestia: să fie modesti, să nu facă pe grațioși, să se spună prietenește ce știu ei, ce e mai bun în muncă lor. De altfel, el însuși, Adochitei, mergînd odată într-un schimb de experiență o gospodărie din raionul Dorohoi a început treaba ascultînd și notîndu-și atent felul cum se îngrijeau acolo vacile, învățînd ceva nou. Abia după ce l-a descusut și a aflat de la el totul, a început să le vorbească despre muncă brigăzii sale.

Eroul Muncii Socialiste Adochitei e, în tot ceea ce face, un om simplu, nespus de modest, un prieten adevărat, un tovarăș, un exemplu pentru toți cei din jurul lui, un comunist.

Premiile acordate la concursul „ION VIDU”

Concursul anual de cîntec de masă „Ion Vidu” pe anul 1960, organizat de Ministerul Invățămîntului și Culturii, a luat sfîșit. Jurii de selecționare a lucrărilor prezentate la concurs a atribuit următoarele premii: Pentru muzica pieselor corale premiul II compozitorilor Dimitrie Căciua pentru cîntecul „Iana Patriei” și Eugra Teșer pentru cîntecul „Izbină, brigadier!”; premiul III compozitorilor Mircea Neagu pentru cîntecul „Tineri să facem legămînt”, Gheorghe Bazavan pentru cîntecul „Patrie, pămînt de aur” și Lavinia Ionescu pentru cîntecul „Partidului”.

Pentru muzica pieselor solistice au obținut premiul III Grigore Florian pentru cîntecul „Moară veche, moară nouă”, iar premiul III a fost acordat lui Liviu Cerbănuș pentru versurile „Zi-i lăută”.

Au fost acordate și un număr de mențiuni.

(Agerpres)

Încheierea tratatelor economice romîno-cubane

Între 3 și 7 ianuarie 1961 s-au purtat la București tratative între delegația guvernamentală economică a R.P. Romînie și delegația guvernamentală economică a Republicii Cuba. Tratatul s-a dezbătut într-o atmosferă prietenească, în spiritul înțelegerii reciproce.

Protocolul privind schimbările de mărfuri romîno-cubane pe anul 1961 prevede ca R.P. Romînia să livreze Republicii Cuba 2.000 de tractoare, R.P. Romînia zahăr, oxid de nichel, diverse fibre, textile, rețea de coră, cafea și alte bunuri de consum alimentare.

Documentele semnate prevedînd acordarea de către R.P. Romînia de asistență tehnico-științifică Republicii Cuba. Se va asigura în R.P. Romînia pregătirea și perfecționarea lucrătorilor, tehnicienilor și inginerilor cubani și se vor primi tineri cubani la studii în institutele de învățămînt superior. De asemenea R.P. Romînia va trimite în Republica Cuba specialiști în diverse domenii. S-a stabilit de comun acord ca editurile de

specialitate din R.P. Romînia să asigure traducerea în limba spaniolă a unor cărți tehnice și științifice.

În cadrul ajutorului tehnic, R.P. Romînia va organiza ateliere pentru repararea și întreținerea tractoarelor și utilajelor agricole livrate.

Cu prilejul tratatelor s-a convenit că R.P. Romînia acordă Republicii Cuba, în condiții avantajoase, un credit în valoare de 15 milioane dolari. În cadrul creditului acordat, R.P. Romînia va livra mașini, utilaje și instalații, produse în R.P. Romînia, și care prezintă interes pentru economia cubană.

Documentele au fost semnate, din partea romîna de tovarășii V. Dumitrescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol și M. Petri, adjunct al ministrului Comerțului, precum și membri ai delegației guvernamentale economice a R.P. Romînie.

Au fost de față comandantul Alberto Mora, director al Băncii de Comerț Exterior și ceilalți membri ai delegației guvernamentale economice a Republicii Cuba.

(Agerpres)

Delegația guvernamentală economică a Republicii Cuba a părăsit Capitala

Tovarășea Ana Toma, adjunct al ministrului Comerțului, a oferit sîmbătă o masă în cinstea delegației guvernamentale economice a Republicii Cuba.

Au participat conducătorii delegației cubane, Hector Rodriguez Llopert, ministru adjunct al Afacerilor Externe, comandantul Alberto Mora, director al Băncii de comerț exterior și ceilalți membri ai delegației guvernamentale economice a Republicii Cuba.

În seara aceleiași zile delegația guvernamentală economică a Republicii Cuba a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre R.P. Bulgaria.

(Agerpres)

Mîini de aur

(Urmare din pag. 1-a)

În postul de control ajungeau lucruri care trebuiau apoi rețușate. Pentru bunul mers al brigăzii Adelei Mănică i s-a cerut să se debaraseze de proasta deprindere de a-și ține de vorbă tovarășele în timpul lucrului. Și fetele din brigada au ajutat-o și în această privință.

Colectivul brigăzii a fost ajutat de organizația U.T.M. să adopte o fermă atitudine și împotriva pîmbărețelor, care-și pierdeau vremea cu lucruri de nimic, umblînd de colo pînă acolo, ca apoi cînd se întorceau la mașină să dea — după expresia lor — „bătăie”, să-și realizeze sarcinile.

Cel mai interesant caz din acest îndelungat dar fructuos proces de educare a membrilor brigăzii Tîncă Păsat și Jolita Năstase au arătat că vorbăria fără rost a Adelei Mănică le sustrage de la lucru, nu se pot concentra suficient. Măturisirea aceasta a dat de gîndit colectivului. Că Adelei Mănică îi turuia gura mai toată ziua și că vocea ei se auzea în toată atelierul era lucru cunoscut de toată lumea. Dar tot ceea ce lucra ea, e drept cam puțin, era de bună calitate. De la fetele din jur însă,

stăteau influența în modul cel mai nefavorabil calitatea produselor brigăzii prin exemplul prost pe care îl dădea și perturbările ce le crea în ritmicitatea muncii.

Conducerea sectorului a vrut într-o vreme să se lipsească de Constana Scripcaru, organizația U.T.M. a luat-o însă în gînjă sa. De ce? Utemistele jutat de organizația U.T.M. să adopte o fermă atitudine și împotriva pîmbărețelor, care-și pierdeau vremea cu lucruri de nimic, umblînd de colo pînă acolo, ca apoi cînd se întorceau la mașină să dea — după expresia lor — „bătăie”, să-și realizeze sarcinile.

Cel mai interesant caz din acest îndelungat dar fructuos proces de educare a membrilor brigăzii Tîncă Păsat și Jolita Năstase au arătat că vorbăria fără rost a Adelei Mănică le sustrage de la lucru, nu se pot concentra suficient. Măturisirea aceasta a dat de gîndit colectivului. Că Adelei Mănică îi turuia gura mai toată ziua și că vocea ei se auzea în toată atelierul era lucru cunoscut de toată lumea. Dar tot ceea ce lucra ea, e drept cam puțin, era de bună calitate. De la fetele din jur însă,

stăteau influența în modul cel mai nefavorabil calitatea produselor brigăzii prin exemplul prost pe care îl dădea și perturbările ce le crea în ritmicitatea muncii. Conducerea sectorului a vrut într-o vreme să se lipsească de Constana Scripcaru, organizația U.T.M. a luat-o însă în gînjă sa. De ce? Utemistele jutat de organizația U.T.M. să adopte o fermă atitudine și împotriva pîmbărețelor, care-și pierdeau vremea cu lucruri de nimic, umblînd de colo pînă acolo, ca apoi cînd se întorceau la mașină să dea — după expresia lor — „bătăie”, să-și realizeze sarcinile. Cel mai interesant caz din acest îndelungat dar fructuos proces de educare a membrilor brigăzii Tîncă Păsat și Jolita Năstase au arătat că vorbăria fără rost a Adelei Mănică le sustrage de la lucru, nu se pot concentra suficient. Măturisirea aceasta a dat de gîndit colectivului. Că Adelei Mănică îi turuia gura mai toată ziua și că vocea ei se auzea în toată atelierul era lucru cunoscut de toată lumea. Dar tot ceea ce lucra ea, e drept cam puțin, era de bună calitate. De la fetele din jur însă,

Noua Școală medie din Videle (regiunea București).

Biblioteca semicentenară

Biblioteca raională din Focșani a împlinit 50 de ani de activitate. Sîmbătă a avut loc sărbătorirea semicentenarului la care au luat parte directorii de bibliotecă raionale din regiunea Galați, activiști din alte regiuni, precum și conducătorii ai organizațiilor locale de partid și de stat și un mare număr de cetățeni. Festivitatea a constituit un

bogat schimb de experiență. Biblioteca raională din Focșani aduce un prețios aport la opera de culturalizare a maselor. În prezent ea dispune de aproape 48.000 de cărți față de 2.748 cite erau în anul 1922. Numărul cititorilor permanenți a atins în 1960 cifra de 4.159 și au fost citite aproape 70.000 volume. (Agerpres)

Glasuri ale demnității umane

de Ion Vițner

La E.S.P.L.A. au apărut într-o avelță și extrem de elegant prezentare, pentru care editura merită toate elogiile, trei volume cu poeme iscalite de trei reprezentanți ai celei mai tinere vîrstă poetice. Ilie Constantin, Nichita Stănescu și Cezar Baltag nu mai sint nume necunoscute aceluia care urmărește evoluția publicărilor noastre săptămînale sau lunare.

Măturisesc că m-am apropiat de cele trei volume apărute în colecția „Luceafărul”, nu ca un matur interesat de un debut juvenal, dar cu gîndul că acești trei tineri poeți și alți treceri care așteaptă apariția în volum, sint creații pe ai căror umeri vor apăsa serioase răspunderi și sarcini ale literaturii și construirii socialismului și comunismului în patria noastră, și aceste răspunderi și sarcini le avem deopotrivă poeți, prozatori, dramaturgi sau critici literari, indiferent de vîrstă. De aceea nici nu am utilizat, așa cum sînt creaturi, și nici nu înțeleg să folosesc cuvîntul „generație”, care, am sentimentul că stabilește compartimente sau linii de demarcație între oameni, care au un ideal comun și o menire comună.

Cred, în acest sens, că orice observație făcută stîngăciilor existente în prozodia sau limbajul acestor tineri poeți (și care sînt nu ne facem iluzii), pot ni găsi, nu o dată și în creația aceluia careva mai vîrstnic, este extrem de utilă, dar limitarea discuției nu pare la acest nivel mi se pare prezumțioasă. Problema este de a ști în ce măsură creația tinerilor poeți răspunde exigențelor realismului socialist, în ce măsură ea se adresează „milioanelor”

de muncitori, care alcătuiesc floarea țării, forța ei, viitorul ei”, pentru a mă sluji de o frază binecunoscută din Lenin, în ce măsură marile aspecte ale construirii socialismului au pătruns în creația tinerilor scriitori. Fără a neglija cit de puțin domeniile talentului, meșteșugului etc., etc. extrem de interesantă cred că este discuția asupra orientărilor ideologice a celor tineri, asupra aspectelor inedite pe care sensibilitatea lor le introduce în activitatea literară, asupra lăstărilor care împiedică dorința lor de a escala înălțimi.

Dintre cele trei volume recent apărute, o atracție deosebită măturisesc că mi-a învîtat „Comuna de aur” de Cezar Baltag mi apare ca un tîncur Campanella cîntînd virtuțile unei noi „Città del Sole”, sub aspectul Comunei, iradiînd o „solară demnitate cu sens profund și grav”. Baltag și-a definit o personalitate prin familiaritatea sa lirică față de incandescența solară, de luminozitatea intensă învîdat în valori domeniului versurilor sale.

Forța și luminozitatea solară au un sens precis în orientarea de către Partid a destinului cîntărețului. Cezar Baltag este într-adevăr un liric valoros, prin expresia sentimentelor de atașament față de Partid și clasa muncitoare: „Viața-mi e vîpaie tîncur spre-natură, castă, / Fără de care orău-mi ar fi tîncur / Eu datorînt întreagă, / Partidului, această / Solară demnitate cu sens profund și grav.”

În ciclul care poartă numele volumului, Cezar Baltag elogiază liric sensul multipol al forței conducătoare pe care Partidul o reprezintă, iar me-

ditățile sale poetice pe marginea Congresului sau a hotărîrilor de partid, ne introduce într-una din cele mai valoroase zone spirituale ale tineretului din țara noastră. Entuziasmul de frumoasă coloratură romantică al acestui tineret, pentru „soarele întinerit” pe care Partidul l-a făcut să apară în conștiința maselor, este înscris de poet în „Vocea omului și a demnității sale comuniste”, excelent omagiu închinat umanismului socialist.

Poet temperamental mai reținut, mai puțin tentat de mari eufuzii și gesturi patetice, Ilie Constantin în „Vîntul cutreieră apele” elogiază și el Comuna, dar privește ea atență la detaliile care care viața înconjurătoare și le oferă, le înscris în pasteluri studiate cu migală și cu o anume discreție bună a sentimentelor. El observă marea furtunosă („Vas în furtună”) care îi oferă ideea solidarității umane a colectivității aflată pe vasul amenințat de Barajul de la Bicaz, răscolind adînc „memoria apelor”, în care niciodată pînă acum nu s-a înscris vreun obstacol, îi apare poetului, într-o bună și sobru exprimată imagine meditativă: „o negație omenească, fermă / A legilor naturii scrise în văzduh / Și-n paginile uriașe ale acestor lei / El pare-o tăietură violentă, cu cerneală.”

Paginile cele mai reușite, Ilie Constantin le realizează cu cele „Trei motive home-

ric”, în care ni se dezvăluie ca un poet subtil în surprinderea marilor drame umane, a marilor abateri ale omului între instanțe contradictorii („Glasul lui Ulisse”) și al marilor speranțe („Glasul Penelopei”). Fără să aibă extinderea pe care am aflat-o la Cezar Baltag și la Ilie Constantin se profilează un simbol predestinat, este vorba de întinsul apelor, de furia lor dezlăntită pe care omul o înfruntă și o învinge. Pe astfel de întinderi ațelate plutește poetul către țărmul Comunei („Comunism”):

„Tărmul gîndit se-ntinde-n față-nalt, / Tremură zori deasupra-i, roșu fald, / Și imităte mai plin, mai tare: / În cepe pasta debarcare / Am coborît și-ntorși din nou spre ape / Ne-om bucura privind tot mai aproape, / Cum ie din zări și năzuiesc spre noi, / Corăbii noi, corăbii noi, corăbii noi...”

Dacă Cezar Baltag și Ilie Constantin sint neîndoielnici tineri, cel mai tîncur însă, poezia sa este deosebită de cea a celor doi. Poet liric încă nedepășit stăpînit, este Nichita Stănescu. Ipostaza sa poetică preferată este aceea a ingenuității infantile. El imaginează mari jocuri de copii, în care expresia poetică este dominată de durere, uimire sau incin-

taie copilărească, bine studiată și cu efecte poetice de netăgăduit. Ciclul alcătuit din poeme ca: „Pe cîmpul de plătră”, „Scurtă baladă”, „Joc cu avioane”, „Sfîrșit de bombardament”, etc. este cel mai conștient sub raportul unor trăsături lirice caracteristice. Este vorba de o copilărie exultantă, repede curmată de tragedia războiului, receptivă de către copil cu un ochi încrețit de spaimă, dar și de antistucul basmelor abandonate:

„cerul s-a arătat pieziș, / aoperit de pîianjeni / care minceau copii ucși, / Cineva și-a dus departe / zădărire și vîntul și căra / Către zori și-au dus departe / și gîră / pe care îl înșemneau cu o lungă / să nu cumva să rădească berzele, / cînd vor veni, / primăvara...”

Doza de extravagant din onștiința infantilă, marile ei ocuri imaginative, în care competiția dintre vis și realitate se rezolvă nu o dată în favoarea celui dintîi, îl face pe Nichita Stănescu să și încercare rezulta poetică cu imagini aparent îndrăznețe, în fond cețoase și imprecise, ca însuși visul. Un poem care ar fi trebuit să fie clar, cam este „Nu vă jucați cu paca”, de vine echivoc și inoperant. La fel poeme ca „Vitrului”,

Lumina lui ne soarbe...”, exclamă Cezar Baltag, o idee pe care într-un fel sau altul o regăsim în foarte mulți tineri poeți, sensibili la vertiginositatea înaintare a timpului și a istoriei.

Nu trebuie însă privite la modul absolut toate aceste reale calități ale celei mai tinere lirici, pentru că în însăși prezența și afirmarea lor se fac simțite o serie de impedimente sau deficiențe, peste care nu este bine să trecem.

Astfel absorbiți cu totul de ideea Comunei, a viitorului de aur pe care îl sălăvesc, tinerii poeți fac oarecum să ignore faptul că viitorul este numai în prezent, și că detașat de el însuși visul lor înflăcărat despre Comuna poate deveni inoperant. În cele trei volume, despre care vorbim, suflul entuziast și eroic al prezentului, marelui efort constructiv pe care îl face întregul popor, sub conducerea partidului, viața de fiecare zi a oamenilor muncii din țara noastră, ceea ce este nou și minnat în această existență, sau ceea ce este vechi și trebuie eliminat, modul în care se formează noua conștiință, superioară, a socialismului, în mase care pînă mai ieri erau ținute în cel mai deplin întuneric, de către clasele exploatare, toate aceste mari și esențiale aspecte ale construirii socialismului sint cuprinse tangențial, palid, sau chiar lipsesc cu totul. Caracteristic în acest sens este suita „Zidar”, „Miner”, „Sărjă de oțel”, „La furnale”, din volumul „Vîntul cutreieră apele” de Ilie Constantin. Desenul său urmează o linie foarte exterioră și convențională, zidarul, minerul, oțelarul său fiind confundat într-o stranie atemporalitate și aspațialitate. Este

vorba de a înțelegere oarecum metafizică a muncii și a oamenilor muncii, văzuți în eternitate și în abstract, fără nici o determinare de timp și de loc și mai ales fără acel suflu patetic care străbate versurile despre Comuna ale tinerilor poeți. Poate crede cineva, că această Comună mult visată poate fi construită numai de vibrația lirică a poezilor, și cu oameni ai muncii abstracti, atemporalii, golii de entuziasm frumos pe care aezi viitorului îl dețin în mod inconștient? Există în poezia primei vîrstă poetice o înclinare către vise, către marile mituri ale culturii universale, care nu poate deveni rodnică și viabilă decît susținută de o foarte bună cunoaștere și cuprindere poetică a omului și din țara noastră, a profilului său moral, și a marilor lui eforturi eroice, de construire a unor realități economice și sociale pe care țara noastră nu le-a cunoscut niciodată înainte.

Și dacă tinerii poeți visează virtuțile Comunei viitoare, și este foarte bine că se dăruiesc unor asemenea visuri într-adevăr înălțătoare, și cititorul este îndreptățit să viseze, cu modestie, la o pleiadă de tineri poeți, care luînd în mîna toingul drumului să străbată prezentul țării, în lung și în lat, să-și încerce privilegiul și sutele de realizări concrete ale construirii socialiste. Să stea de vorbă cu oamenii despre marile lor bîcuri și avînturi, greutăți care mai trebuie învinse și reîntorși în Par-nas cu ezeleze în imagini durabile, toată această existență ocioasă a prezentului. Atunci și Comuna va deveni, în cîntecul poezilor, într-adevăr de aur!

Dezvoltarea cu succes a comerțului între R. P. Română și U.R.S.S.

MOSCOVA 7. — Corespondenții Agerpres transmite: Ca rezultat al încheierii tratatelor între o delegație comercială română și Ministerul Comerțului Exterior al U.R.S.S., care s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie frățească și deplină înțelegere reciprocă, la 7 ianuarie la Moscova a fost semnat protocolul cu privire la schimbul reciproc de mărfuri între R.P.R. și U.R.S.S. pe anul 1961.

Voluntul convenit al schimbului întrece nivelul prevăzut cu privire la livrările pe anul 1960 cu 19 la sută și reprezintă peste 550 milioane ruble (la conținutul de aur stabilit de la 1 ianuarie 1961).

Prin protocolul semnat se prevede o largire și o completare însemnată a condițiilor de mărfuri prevăzute pentru 1961 prin acordul de durată.

Caracteristic pentru comerțul României cu Uniunea Sovietică în anul curent este creșterea însemnată a livrărilor reciproce de mașini și utilaje al căror volum aproape se dublează în comparație cu 1960.

Din Uniunea Sovietică vor crește livrările mașinilor de așchiat metale, ale utilajului energetic, electrotehnic, mijlor de încălzire-transport și

ale altor tipuri de utilaje pentru ramurile de bază ale economiei naționale române.

O însemnată dezvoltare va cunoaște exportul de utilaje din România în U.R.S.S., în special de utilaje petroliere și pentru industria chimică.

Ca și în anii precedenți, din U.R.S.S. în România se vor livra de asemenea minereu de fier, coals, cărbune cocsificabil, laminat ferose, metale neferoase, pumbar, concentrat de apăsătură, televizoare și alte mărfuri.

România va livra U.R.S.S. țevi de oțel, produse petrolifere, cherestea de fag, ciment, sodă caustică și calcinată, precum și mobilă, confecții și alte mărfuri necesare economiei naționale a U.R.S.S.

Creșterea însemnată a livrărilor reciproce de mărfuri în 1961 reprezintă rezultatul înfățișării colaborării economice între România și Uniunea Sovietică. Ea va contribui și pe mai departe la dezvoltarea economiei naționale și la ridicarea nivelului de trai al populației ambelor țări.

Protocolul cu privire la livrările reciproce de mărfuri pe anul 1961 a fost semnat: din partea română de G. Rădulescu, ministrul Comerțului, din partea sovietică de N. S. Patolichev, ministrul Comerțului Exterior.

Cuvântarea tov. Gogu Rădulescu la postul de televiziune din Moscova

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Ministrul Comerțului al Republicii Populare Române, Gogu Rădulescu, a luat cuvântul în seara de 7 ianuarie la postul de televiziune din Moscova. Semnarea la Moscova a protocolului cu privire la livrările reciproce de mărfuri între U.R.S.S. și România pe anul 1961, a spus el, constituie o nouă verigă importantă în dezvoltarea colaborării economice dintre cele două țări.

În baza protocolului, volumul schimbului de mărfuri este cel din 1960. El se va cifra la peste 550 milioane ruble noi.

Schimbul de mărfuri în anul acesta, a spus Gogu Rădulescu, se caracterizează printr-o creștere considerabilă a livrărilor reciproce de mașini și utilaje.

Gogu Rădulescu a declarat că România, călăuzindu-se după principiile leniniste ale coexistenței pașnice, se pronunță pentru largirea relațiilor economice cu toate țările pe baza egalității și avantajului reciproc. Ţara noastră, a spus el, întreține în prezent astfel de legături cu peste 60 de state ne-socialiste.

Volumul global al comerțului exterior al României a crescut în 1960, în comparație cu 1959, de peste 2,5 ori.

PE SCURT

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La Casa prieteniei cu popoarele țărilor străine este expusă o serie de noi lucrări ale artiștilor plastici români M. Gion și Gh. Șaru, pe care autorii au denumit-o „Impresii prilejite de o călătorie în Uniunea Sovietică”.

ANKARA — La 6 ianuarie în noua clădire a Medjisiului

din Ankara a avut loc deschiderea Adunării constituante a Turciei carea îi revine sarcina de a pregăti noua constituție a republicii și legea electorală.

După adoptarea constituției și a legii electorale urmează să aibă loc alegeri pentru noul Medjisiu nu mai târziu de octombrie 1961.

Pentru unitatea popoarelor Africii în lupta împotriva colonialismului

Incheierea conferinței conducătorilor statelor independente din Africa

CASABLANCA 7 (Agerpres). — La 7 ianuarie a luat sfârșit la Casablanca conferința șefilor de state ai țărilor independente din Africa.

Conferința a adoptat Carta Africaniștii de la Casablanca și rezoluții în care s-a precizat situația din Congo, situația din Algeria, experiențele atomice franceze din Sahara, Mauritania, discriminarea rasială din Uniunea Sud-Africană, situația din Ruanda-Urundi, precum și asupra altor probleme.

Luând cuvântul în sedința de încheiere, participanții la conferință au salutat acordul realizat în toate principalele probleme discutate, relevând însemnătatea conferinței pentru unitatea popoarelor Africii în lupta împotriva uneltirilor colonialismului, pentru eliberarea deplină a Africii.

În conformitate cu „Carta Africaniștii”, conferința a adoptat următoarele trei hotărâri: 1) Crearea unei adunări consultative africane compusă din reprezentanți ai fiecărui stat, având un sediu permanent și reunindu-se în mod periodic; 2) Crearea unei comisii politice africane, a unei comisii economice compusă din miniștrii economiei ai fiecărui stat african, a unei comisii culturale compuse din miniștrii Educației Naționale și a unui comandament unitărilor de apărare în special cu asigurarea apărării independente și suveranității statelor africane împotriva oricărei agresiuni; 3) Crearea unui Birou de legătură, compus din experți, însărcinați cu studiul și punerea la punct a amănunțelilor privind funcționarea diferitelor organisme create de conferință.

În rezoluția cu privire la situația din Congo, participanții la conferință au declarat că „sint hotărâri” să se retragă trupele și personalul plasate sub comandamentul O.N.U. și să răspundă legal al Republicii Congo”. În rezoluție se spune că participanții la conferință cer Organizației Națiunilor Unite să ia măsurile pentru dezarmarea bandelor lui Mobutu, eliberarea personalităților politice arestate, intrarea parlamentului con-

golez, plecarea din Congo a întregului personal străin care nu depinde de O.N.U. și impiedicarea belgienilor de a utiliza Ruanda-Urundi ca bază de operațiuni împotriva Congoului.

În rezoluția specială privind Algeria se spune printre altele: „Conferința declară că este hotărâri să sprijine pe toate căile poporul algerian și guvernul provizoriu al Republicii Algeria în lupta lor pentru independența Algeriei; solicită toate țările care sprijin-

ă poporul algerian în lupta lor de eliberare națională să sporească ajutorul politic, diplomatic și material acordat; condamnă sprijinul acordat de N.A.T.O. Franței în războiul ei de cuceriri coloniale în Algeria”.

În a doua rezoluție în problema algeriană, „care respinge și condamnă referendumul” ce urmează să aibă loc la 9 ianuarie, se subliniază că „acest referendum nu poate în nici o măsură să impună vreo obligație poporului algerian.”

Cuba nu poate fi îngenuncheată!

„Ultimele zile ale prezentei administrații Eisenhower în Casa Albă vor intra în istorie ca cele mai catastrofale zile din cei opt ani ai guvernării sale”. Afirmația aparține ziarului londonez „TRIBUNE” și este determinată de noul act cu caracter evident agresiv emis de S.U.A. împotriva Cubei: ruperea relațiilor diplomatice.

Gestul Washingtonului se încadrează în ansamblul politicii provocatoare pe care administrația Eisenhower a promovatoarea de Cuba. La Departamentul de Stat al S.U.A. se refuză cu încăpăținare a se privi realitatea din Cuba. Diplomatiile americani s-au obișnuit să considere această țară drept o colonie a lor, așa cum era pe vremea lui Batista, refuzând poporului cuban dreptul de a-și hotărî singur drumul în viață.

Diplomații lipsiți de inteligență și Washingtonului ignoră însă faptul că astăzi Cuba poate și să păstreze independența și poate să se dezvolte după propria ei voință, fără a cere aprobarea Departamentului de Stat. Pe drept remarcă ziarul „TRIBUNE” că „dacă Departamentul de Stat consideră că-l poate distruge pe Fidel Castro prin refuzul de a-l recunoaște, el nu va avea mai mare succes decât în cazul Republicii Populare Chineză. America va trebui să înțeleagă ce reprezintă Fidel Castro...”

Realismul nu a fost și nici nu este propriu administrației Eisenhower. În locul unei politici

înțelepte, la Washington s-au elaborat planurile unor acțiuni amare, de înăbușare împotriva Cubei. Teritoriul american ce și teritoriul unor state latino-americane au devenit cimpuri de instrucție pentru bandele de mercenari pregătite spre a fi asvirlite asupra Cubei libere. Planurile Pentagonului și ale lui Allen Dulles au fost dezvaluite, însă, la timp opiniei publice mondiale.

Furios, conducătorii administrației Eisenhower au reacționat rupind relațiile diplomatice cu Cuba. După actele de agresiune economică și politică față de această țară mică dar eroică, cu unumat acțiunile de agresiune diplomatică. Ele trebuie să fie preludiu invaziei militare (Eisenhower s-a lăudat chiar că va „reglementa” problema cubană învingându-l pe Batista la Casa Albă! Sensul cuvintului „a reglementa” nu mai trebuie tălmăcit...) Cuba țărilor noastre nu este însă Guatemala de acum câțiva ani. Cu sprijinul popoarelor iubitoare de libertate, guvernul cuban a demontat în fața omenirii complotul yankeu. Discuțiile din Consiliul de Securitate au arătat că numeroase delegații își exprimă neliniștea față de consecințele grave pentru cauza păcii ale actelor săvârșite de S.U.A. Părțile exprimate în cadrul Consiliului de Securitate prezintă, în fond, un avertisment dat planurilor agresive ale S.U.A. împotriva unei țări ce a

devenit cu adevărat independentă. S.U.A. și partenerii săi amare, de înăbușare împotriva Cubei, au putut doborâți dovezile limitându-se la pompoase declarații de pretenție pasnice intenții. Deși dezbaterile de la O.N.U. s-au încheiat fără adoptarea unei rezoluții eficiente, ea reprezintă o frână în calea planurilor cercurilor agresive americane.

Este interesant de relevat că ruperea relațiilor diplomatice cu Cuba de către S.U.A. nu a avut efectul scontat la Washington. Departamentul de Stat calcula că imediat — sub presiunea sa — celelalte țări latino-americane

— a hotărât să mențină și pe viitor relațiile sale cu Cuba. Mișcarea de externe a statului Chile a declarat că „Chile nu se solidarizează cu poziția S.U.A. care a rupt relațiile cu Cuba”.

Chiar și în S.U.A. importante cercuri politice dezaproabă actul guvernului Eisenhower. Senatorul Morse din partea statului Oregon, vorbind în ședința Senatului a criticat ruperea relațiilor americano-cubane și a omnițat că la timpul său Batista era unul din favorizii S.U.A. „Nu mă îndoiesc că sprijinul acordat de Statele Unite guvernului Batista și celorlalte regimuri dictatoriale din America Latină a dus un imens prejudiciu prestigiului S.U.A. în rândul maselor populare din statele latino-americane” — a spus senatorul Morse.

Capătul o semnificație deosebită faptul că noul președinte John Kennedy a evitat să aprobă actul agresiv al guvernului Eisenhower. Agenția „REUTER” transmite din Washington că „de la anunțarea de către președintele Eisenhower a ruperii relațiilor cu regimul Castro, Kennedy a păstrat tăcerea”. Pe linia reacțiilor, trebuie înregistrat președintele pe care o manifestă partenerii S.U.A. din diferite părți ce preferă să se lase țirți de zvonurile oportuniste ale unui guvern al cărui deces politic se va consuma definitiv peste câteva zile.

Eisenhower își petrece ultimele

puterile un mare număr de agenții s-au abținut de la vot. În cele 600 comune în care referendumul a avut loc în medie circa 35 la sută din alegători nu au participat la vot.

Demonstrațiile care s-au desfășurat sub lozincile mișcării de eliberare națională arată adevărata atitudine a populației arabe din Algeria față de acest referendum. Una din aceste demonstrații a avut loc la 6 ianuarie în orașul Guelma (departamentul Bone). Demonstrații, printre care se aflau în număr mare copii și femei, au ieșit în stradă purtând drapelul al Frontului de Eliberare Națională din Algeria.

În localitatea Gujdaia, la sud de orașul Sefit, jandarmeria a tras în demonstrații, ucidând un algerian și răniind alți cinci. Agenția France Presse anunță că în localitatea Fedj-Mzala un polițist a tras în demonstrații omorând patru persoane.

„Aceasta este atmosfera în care continuă în Algeria operațiile de vot.

zile la Casa Albă. Agresivitatea nesfârșită a acțiunilor pe care le săvârșește în aceste zile, nota de înresponsabilitate ce caracterizează aceste acțiuni arată că intenționează să lase succesul său o grea moștenire, să-l pună pe Kennedy în fața faptelor implinite. Senatorul Morse vorbea de „o bombă periculoasă cu efect întârziat”. Ziarul francez „LIBERATION” subliniază că actualii conducători de la Washington „dăresc să forțeze mersul evenimentelor, să facă situația mai încordată și să înrăutățească pe cit posibil situația internațională înaintea intrării noului guvern în atribuțiile sale și ca răspuns la propunerile pasnice ale Uniunii Sovietice”.

Moștenirea pe care Eisenhower o lasă viitoarei administrații se împovărează cu fiecare zi. Cercurile agresive din S.U.A. încearcă să exercite presiuni, încă de pe acum, asupra noului președinte pentru ca acesta să continue politica agresivă față de Cuba. Dar, în același timp, cercurile realiste ce se afirmă în S.U.A. în domniul lui John F. Kennedy și în domniul lui Lyndon B. Johnson și se amestece în treburile noastre interne. Noi însă nu vrem să murim. Vrem securitate pentru a ne cultiva ogorele. Dar rebelii nu vor accepta. Așadar, dacă vrem pace și securitate, sintem dator să sprijinim cu toate forțele noastre guvernul păcii și neutralității.”

Apoi a luat cuvântul printul

De peste hotare

Un mesaj de prietenie din partea poporului român pentru poporul grec

ATENA 7 (Agerpres). — La Atena s-a încheiat Expoziția de artă populară plastică contemporană românească. În timpul celor 25 de zile cât a fost deschisă, expoziția a fost vizitată de peste 6.000 de persoane, ea fiind apreciată ca un eveniment însemnat în viața culturală a Atenei. Presa, revistele de specialitate și personalitățile de seamă din viața culturală a Greciei au apreciat elogios valoarea artistică a operelor expuse, realismul și înaltul lor umanism.

În cartea de impresii a expoziției, unul dintre vizitatori scrie că „Expoziția de artă plastică contemporană românească de la Atena a însemnat „un mesaj de prietenie din partea poporului român pentru poporul grec, o fereastră deschisă spre România nouă”.

Vernisajul Expoziției de gravură românească la Geneva

GENEVA 7 (Agerpres). — La Muzeul de Artă și Istorie din Geneva a avut loc vernisajul Expoziției de gravură românească.

Festivitatea a fost deschisă de prof. Pierre Bouffard, șeful departamentului culturii orașului Geneva, care a mulțumit guvernului român pentru organizarea expoziției care contribuie la dezvoltarea schimburilor culturale între cele două țări.

Răspunzând, ministrul R. P. Romine în Eretia, Grigore Geamă, a subliniat, printre altele, că expoziția constituie un mesaj de prietenie și pace din partea poporului român care își facește azi o viață nouă.

Apelul secretariatului U.I.S. în sprijinul Cubei

PRAGA 7 (Agerpres). — Secretariatul Uniunii Internaționale a Studenților a adresat tuturor organizațiilor studențești apelul să condamnă imperialismul S.U.A., care pregătește o agresiune împotriva Cubei, și să-și exprime solidaritatea cu studenții cubani. În apelul Uniunii Internaționale a Studenților, transmis de agenția Ceteka, se subliniază situația serioasă creată în Cuba în urma uneltirilor S.U.A. U.I.S. încurajează pe studenții cubani, care luptă eroic pentru libertatea țării, de solidaritate și sprijinul ei activ.

Comunicatul sovieto-indonezian

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a fost dat publicității comunicatul sovieto-indonezian cu privire la vizita în U.R.S.S. între 2 și 6 ianuarie, a delegației guvernamentale indoneziane conduse de generalul Nasution.

În comunicat se arată că guvernul Uniunii Sovietice a venit în împlinirea cererilor delegației guvernamentale indoneziane conduse de generalul Nasution în legătură cu „achiziționarea de noi bunuri de care au nevoie imperioasă forțele armate ale Republicii Indonezia”. Părțile au semnat un acord corespunzător.

După cum se spune în comunicat, delegația a fost trimisă în Uniunea Sovietică „în conformitate cu măsurile pentru organizarea forțelor armate ale Republicii Indonezia, în special în legătură cu situația care s-a ivit ca urmare a încordării crescânde din ultima vreme în jurul problemei Iranului de vest”. A fost reafirmată unitatea

de vederi în problemele internaționale importante nu numai în ceea ce privește lupta împotriva colonialismului și imperialismului sub orice formă, ci și în probleme internaționale ca dezarmarea generală și totală sub un control internațional eficient.

Guvernul sovietic a sprijinit cererea justă a poporului indonezian privind reunirea Iranului de vest la Republica Indonezia.

Delegația condusă de generalul Nasution a vizitat unele obiective militare, precum și alte obiective din Uniunea Sovietică.

MOSCOVA. La 6 ianuarie, tirziu noaptea a părăsit Moscova plecând spre patrie pe bordul unui avion „TU-104” delegația guvernamentală a Republicii Indonezia condusă de generalul Nasution, ministrul Apărării Naționale și șeful statului major al armatei indoneziane.

Pe aeroportul Vnukovo, marșalul Malinovski și generalul Nasution au rostit cuvântări.

„În U.R.S.S. oamenii iubesc pacea și se gîndesc la pace”

Impresiile pictorului american R. Kent după vizita în U.R.S.S.

NEW YORK 7 (Agerpres). — TASS transmite: În cadrul prinzului organizat la 6 ianuarie de Asociația de prietenie americano-sovietică cu prilejul încheierii lui Rockwell Kent, președintele asociației, din călătoria pe care acesta a făcut-o în Uniunea Sovietică, cunoscutul pictor american a rostit o amplă și impresionantă cuvântare.

„În Uniunea Sovietică, oamenii trăiesc în pace, iubesc pacea și se gîndesc la pace. Nimeni nu se poate înfruntă în inimile lor în numele tuturor o exprimă N. S. Hrușciov care luptă cu înfălcăre pentru dezarmarea totală și generală”, a declarat în aplauzele furtuno-

se ale asistentei Rockwell Kent. Pictorul american a declarat cu mult regret că în Statele Unite oamenii de artă sînt lipsiți de posibilitatea de a crea pentru popor. Dimpotrivă, în U.R.S.S., a subliniat el, arta este cu adevărat a poporului și este înconjurată de permanentă grijă a guvernului. În Uniunea Sovietică, a spus Kent, în decurs de o lună operele mele au fost văzute de un număr mai mare de oameni decât în America în întreaga mea viață de creație.

În încheiere Kent a declarat: Poporul american are nevoie de prietenie și de pace cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste.

Cu prilejul referendumului

Atmosfera încordată în Algeria

● TRUPELE FRANCEZE SILESC PE MUSULMANI SĂ SE PREZINTE LA VOT ● AU LOC DEMONSTRAȚII SUB LOZINCILE MIȘCĂRII DE ELIBERARE NAȚIONALĂ ● INTERVENȚIILE JANDARMILOR S-AU SOLDAT CU MORȚI ȘI RĂNI

PARIS 7 — Corespondenții Agerpres transmite: Simbătă, cea de-a doua zi a referendumului, votul s-a desfășurat în 600 de comune mici și mijlocii din Algeria.

Ca și în ziua precedentă, simbătă 7 ianuarie, în localitățile unde a avut loc votul au fost aduse noi întârzieri formate din unități ale trupelor franceze și forțelor de securitate, pentru a supraveghea urnele de vot precum și pentru a silii pe musulmani să se prezinte la vot.

Și în cea de-a doua zi a desfășurării referendumului în Algeria, în numeroase localități trupele franceze și unitățile de securitate au forțat pe alegătorii musulmani să se prezinte la centrele de votare. La Bouyann, serie corespondențial ziarului „Le Monde”, „musulmanii au fost aduși la urnele de vot sub paza puternică a poliției franceze și a gărzilor de securitate”. Sub paza puternică a forțelor de poliție au fost aduși la urnele de vot și musulmanii din așezările lagare de regroupare.

Agentele de presă relevelor faptul că în ciuda presiunilor

puterice un mare număr de agenții s-au abținut de la vot. În cele 600 comune în care referendumul a avut loc în medie circa 35 la sută din alegători nu au participat la vot.

Demonstrațiile care s-au desfășurat sub lozincile mișcării de eliberare națională arată adevărata atitudine a populației arabe din Algeria față de acest referendum. Una din aceste demonstrații a avut loc la 6 ianuarie în orașul Guelma (departamentul Bone). Demonstrații, printre care se aflau în număr mare copii și femei, au ieșit în stradă purtând drapelul al Frontului de Eliberare Națională din Algeria.

În localitatea Gujdaia, la sud de orașul Sefit, jandarmeria a tras în demonstrații, ucidând un algerian și răniind alți cinci. Agenția France Presse anunță că în localitatea Fedj-Mzala un polițist a tras în demonstrații omorând patru persoane.

„Aceasta este atmosfera în care continuă în Algeria operațiile de vot.

Cu aparatul fotografic pe glob

În Hyde Park din Londra a avut loc o demonstrație de protest împotriva uneltirilor colonialiste în Congo. Demonstranții au cerut imediat eliberarea a lui P. Lumumba.

În Hyde Park din Londra a avut loc o demonstrație de protest împotriva uneltirilor colonialiste în Congo. Demonstranții au cerut imediat eliberarea a lui P. Lumumba.

Masele populare din Coreea de Sud trăiesc într-o cruntă miserie. Iată cum arată o „locuință” a unei familii de muncitori din Seul.

In ciuda reperiunilor sîngeroase

GREVA GENERALĂ DIN BELGIA CONTINUĂ

BRUXELLES 7 (Agerpres). — Marea grevă a oamenilor muncii din Belgia a intrat în cea de-a 19-a zi. Poliția și jandarmeria se dedau la a-jacuri care 7 în stare foarte gravă au fost internați în spitale. Corespondenții agenției France Presse relatează simbătă dimineața că „incidentele sîngeroase de la Liège au produs o profundă consternare în întreaga țară”.

Simbătă dimineața centrul Liège-ului arăta ca un oraș după o luptă de stradă. Vitrine și pereti curiați de gloanțe, ferestre sparte, automobile ale poliției incendiate, baraje

de sirmă ghimpată răvășită, resturi de baricade improvizate din pietrele pavajului, pete mari de sînge pe caldarîm, tuburi de cartușe. Pe străzile orașului patrulălează neînecat mașini ale poliției și jandarmierii, automez, mașini blindate, jandarmi călare. Print-un ordin al autorităților sînt interzise mișturile și intruniri la mai mult de cinci persoane.

Din relatările corespondenților agențiilor de presă reiese că evenimentele sîngeroase de la Liège au dat o lovitură serioasă planurilor liderilor de dreapta ai Partidului socialist și ai sindicatelor care erau pe punctul de a ajunge la un compromis cu guvernul în vederea încetării grevei.

Se anunță de asemenea că poliția a operat alte 28 de arestări la Liège și că se au în vedere noi măsuri represive.

LAOS Reprezentanții forțelor patriotice înfîmpinați cu entuziasm la Xieng Kuang

HANOI 7 (Agerpres). — După cum s-a anunțat la 4 ianuarie Quinim Folsena, reprezentant al guvernului legal al Laosului, și printul Sufanuvong, președintele C.C. al Partidului Neo Lao Haksat, au vizitat orașul Xieng Kuang.

Aflînd despre sosirea la Xieng Kuang a lui Folsena și Sufanuvong, sute de locuitori ai orașului și ai satelor învecinate s-au adunat în fața reședinței lor.

Luînd cuvîntul la acest miting, Folsena a spus în numele guvernului condus de printul Sufanva Fumma: „De ce trebuie să luptăm? Deoarece vrem pace, neutralitate și independență. Dar o serie de rebeli de teapa lui Fumi Nosavan și Boum Oun au ajutat Statele Unite să se amestece în treburile noastre interne. Noi însă nu vrem să murim. Vrem securitate pentru a ne cultiva ogorele. Dar rebelii nu vor accepta. Așadar, dacă vrem pace și securitate, sintem dator să sprijinim cu toate forțele noastre guvernul păcii și neutralității.”

Apoi a luat cuvîntul printul Sufanuvong. „Există străini care ne instigă să ne ucidem unii pe alții pentru că ei să se poată îmbogăți, a spus el. De fapt, acești străini sînt imperialiștii americani”.

La miting a luat cuvîntul de asemenea căpitanul Kong Le, conducătorul Comitetului Revoluționar.

„În momentul de față, a declarat el, orașul Luang Prabang este încercuit de trupele noastre. Dumsmanul este în plină derută deoarece poporul nu-l sprijină. Prin eforturile comune trebuie să zdrobim pe rebeli. Rebelii au format un guvern pe care nu l-au recunoscut decât Statele Unite. În momentul de față ei au silit pe rege să se înapozeze la Vientiane și să înapozeze la Vientiane pentru a exercita presiuni asupra Adunării Naționale. Acțiunile lor sînt ilegale. Acestea nu sînt acțiuni ale unor reprezentanți ai poporului. Adevăratul reprezentant al poporului este guvernul iubitor de pace și neutru. Să colaborăm cu acest guvern. Trebuie să stabilim relații bune cu țările vecine”.